

[Hastrup.]

afgørelse, så havde denne debat jo ikke været nødvendig, så havde dette forslag til beslutning ikke været nødvendigt, for så havde radioen selv allerede for år siden tilvejebragt denne service. Jeg må give hr. Ib Thyregod fuldstændig medhold i, at de retsregler, som gælder, for så vidt angår aviser, de bør også gælde, for så vidt angår radioen. Jeg vil næsten sige, at de bør navnlig gælde, for så vidt angår radio- og fjernsynsudsendelser, fordi radioen og fjernsynet er et monopol, et monopol i den forstand, at der ikke er andre, der kan etablere radioudsendelser; det er overladt til radioens skøn, hvem der må komme til orde i radioen. Dermed siger jeg ikke noget om, hvordan dette skøn udøves, men skønnet ligger hos radioen, og dermed har radioen dette monopol, og netop fordi det er et monopol, synes jeg, det er dobbelt nødvendigt, at lovgivningsmagten fastlægger reglerne. Det er jo i al almindelighed således, at man netop har skærpede lovbestemmelser på monopolområder, i hvert fald inden for erhvervslivet, og det burde efter min mening også gælde for de områder, hvor det drejer sig om den offentlige debat og sikringen af det frie ord; så lige så vel som jeg tror, at dette må fastlægges i lovregler, så tror jeg også, at det spørgsmålet om berigtigelser, er noget, der må forankres i fastlagte lovbestemmelser.

Ib Thyregod: Kulturministeren nævnede i forbindelse med radio og fjernsyn, at det vel var massemedier, men at diskussionen gik videre i familiekredsen og andre steder. Det er naturligvis rigtigt, at sådan er det, men jeg tror alligevel, vi må indrømme, at både radio og fjernsyn har en meget stor betydning som påvirkningsmiddel over for befolkningen, og det er noget i mange tilfælde meget positivt. Jeg skal blot som eksempel minde om de Grønlandsudsendelser, som vi i sin tid havde i fjernsynet, og som utvivlsomt fik betydning for befolkningens stilling til Grønland og vel også en vis betydning for den grønlandske lovgivning. Jeg kunne nævne andre områder end dette. Men netop fordi radio og fjernsyn har denne vigtige indflydelse, så er det også vigtigt, at man får regler, således at

man, hvis der af en eller anden grund skulle opstå fejl, har et egentligt berigtigelsesinstitut på samme måde, som man har det inden for dagspressen.

Kulturministeren nævnede ophavsretslovens § 11, og jeg vil godt sige om den regel, som vi jo også har diskuteret i sin tid, da vi havde ophavsretsloven til behandling her i folketinget, at den, så vidt jeg kan se, tager sigte på spørgsmålet om private eksemplarer, og det vil sige, at man har lov til, hvis man har en bog, at tage nogle fotokopier af den og uddele dem inden for familiekredsen og måske også til venner og bekendte; men derfra og til at tage det skridt, at man på grundlag af radioens og fjernsynets udsendelser skulle lave kopier, som skal kunne anvendes til et arkiv, tror jeg er at gå for vidt i forhold til ophavsretslovens § 11, så det er nok spørgsmålet, om der ikke kræves lovhjemmel også på dette område.

Der har været nævnt af kulturministeren spørgsmålet om punkt 3 i forslaget, og jeg er da helt klar over, at der er et problem med hensyn til, hvilke personer der skal have adgang til et sådant arkiv; men jeg tror på den anden side, at hvis man foretager en eller anden afgrænsning, hvad enten det nu bliver, som forslagsstillerne har gjort det, eller en anden form for afgrænsning, så vil det blive meget vanskeligt at få alle dem med, som i virkeligheden har interesse i et sådant båndarkiv. Derfor er spørgsmålet, om man ikke mod passende vederlag — og det kan være naturligt både af ophavsretlige og andre grunde — inden for en vis periode skulle give alle, både pressen og andre, adgang til et sådant arkiv.

Jeg er helt klar over, at der også er et problem om omfanget af de ting, der skal med; det har jeg allerede nævnt. Og det er jo også klart, at der bliver en række ting, som det ikke er nødvendigt at have med i et sådant arkiv.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bodil Koch): Jeg vil blot ganske kort sige, at det glæder mig, at hr. Ib Thyregods bedømmelse af forholdet mellem § 11 og § 22 falder sammen med den stilling, jeg har måttet tage til disse ting.

Når jeg tager ordet igen, er det bl. a.,